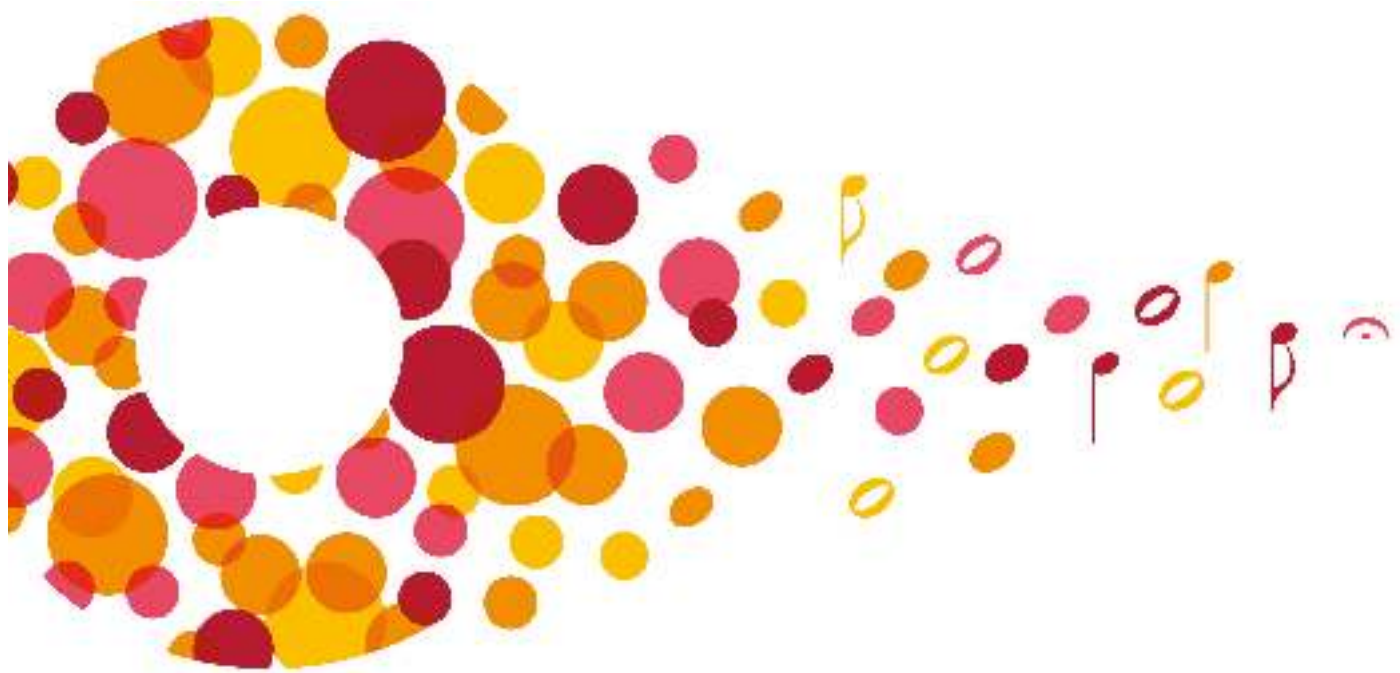

ORIOL 1927-1996 MARTORELL ACADÈMIC I MUSICÒLEG

L'any 1952, esdevé secretari de l'Orquestra Municipal de Barcelona, dirigida per Eduard Toldrà. Com a musicòleg, se centra en l'estudi i la difusió de partitures d'autors catalans, i el 1959 decideix formar una editorial per divulgar la música coral arreu de Catalunya. A principi dels setanta, inicia la docència d'història de la música a la universitat.

Amb Toldrà i Montsalvatge (1955)

«Aviat entre Toldrà i Martorell s'estableix una forta relació, tant en el camp personal com en el de la música. Les llargues converses mantingudes amb Toldrà sobre aspectes musicals esdevenen lliçons magistrals per a l'Oriol. A través dels contactes amb l'Orquestra i el seu director, Martorell aprèn el tractament del cor en les obres simfonicocorals.»

Fragments del llibre *Coral Sant Jordi. 50è aniversari*, d'Agustí Espriu.

«L'Oriol va ser un dels editors de la col·lecció *mfi* i el director de l'aplec discogràfic *Antologia històrica de la música catalana* d'Edigsa. I, al capdavant del seu grup, va estrenar peces de compositors contemporanis del país (Benguere, Montsalvatge, Guinjoan, Bonet, Mestres Quadreny, Manuel Valls).»

«Com que viatjava sovint a l'estranger, sempre en portava alguna partitura per incloure al nostre catàleg. Llavors calia fer una traducció del text i una adaptació a la música, cosa que tant el seu pare com la seva germana Maria i ell mateix feien magníficament. **Vàrem anomenar la societat amb les nostres inicials (Martorell-Farreny)** perquè coincidien amb una de les grafies musicals: *mf=mezzo-forte*.»
Lluís Farreny

«A la universitat, no va parar fins aconseguir introduir-hi l'estudi i la història de la música perquè, per fi, deixés de ser la parenta pobre del departament d'art. Els seus alumnes anaven a sentir-lo pel seu entusiasme encomanadís. De gran, m'he trobat exalumnes que, en saber que era filla seva, m'han confessat que va ser **un veritable mestre, més que un professor**, i que els havia aconseguit despertar les emocions més subtils i amagades.»
Lulú Martorell

«L'apassionament amb què el professor Martorell —**nomenat catedràtic pel Consell de Ministres el 1983**— va prendre's la docència el va dur a doctorar-se amb un estudi sobre l'Orquestra Pau Casals, l'Orquestra Municipal i l'Orquestra Ciutat de Barcelona, una part del qual ha estat ja publicada amb el títol de *Quasi un segle de simfonisme a Barcelona* (1995).»
Xosé Aviñoa

